

NORTHWEST USA NATIONAL PARKS

ČERVEN 2015

1.DEN - PÁTEK - 12.ČERVNA 2015

PŘES OCEÁN NA SEVEROZÁPAD USA

Po loňské dovolené na Aljašce se v letošním roce znovu vracíme na západ USA. Tentokrát letíme do největšího města amerického severozápadu, které se jmenuje Seattle. Naše cesta začíná v pátek ráno 12. června v 7.00 hodin na letišti Václava Havla v Praze. Přesně v tento čas odlétá letadlo anglické společnosti British Airlines do Londýna, kde jsme za slabé dvě hodiny. Na hodinkách se ve skutečnosti posune čas pouze o hodinu, protože na ostrovech je o jednu hodinu méně. Zde máme devadesát minut na přesun mezi letadly, a to vzhledem k velikosti londýnského letiště Heathrow není příliš mnoho. Kodletové přepážce přicházíme mezi posledními a hned jdeme do letadla. Odlet je stanovený na 9.40 hodin londýnského času. O pár minut později již opouštíme starý kontinent. Cesta do Seattle trvá téměř 10 hodin a my přistáváme podle časového plánu v 11.20 hodin dopoledne, avšak západoamerického času. Ten je oproti střední Evropě posunutý o devět hodin zpět. Město, které čítá jako aglomerace téměř 4 miliony obyvatel, se nachází mezi zálivem Puget Sound a Washingtonským jezerem, 174 km jižně od hranic s Kanadou. Seattle je považován za kolébku hudebního stylu grunge, proto nejvýznamnější osobností města je bývalý frontman skupiny Nirvana Kurt Cobain, který zemřel v roce 1994. Nás tady čeká dlouhý slunečný den. Nejprve vyzvedáváme auto přímo na letišti v půjčovně Thrifty, kde ho máme zamluvené už přes měsíc. Je to velký Dodge Grand Caravan pro sedm lidí, aby se dalo v parcích využít k pohodlnému přespání. O chvíli později už směřujeme do centra Seattle. Z letiště, které má město Seattle společné ještě s dalším městem s názvem Tacoma, to je necelých dvacet minut. Lehké občerstvení v místním McDonaldu a zanedlouho už parkujeme na 1st Ave poblíž náměstí Pioneer Square, které je považováno za centrum města. Nacházejí se zde dva velké stadiony pro americký fotbal (NFL) a baseball (MLB), kde hrají své zápasy Seattle Seahawks a Seattle Mariners.

Prvně jmenovaní získali v roce 2014 svůj první Super Bowl. V přízemí domů na náměstí jsou převážně restaurace, bary nebo kluby. Dva bloky odsud stojí první mrakodrap ve městě s názvem Smith Tower z roku 1914, kolem kterého se nacházejí moderní a vyšší mrakodrapy. Tím nejvyšším je budova Columbia Center s výškou 287 metrů. My směřujeme na nejstarší fungující trh v USA s názvem Pike Place Market. Působí od roku 1907 a je možné na něm zakoupit různé druhy zeleniny, ovoce, ryb, ale také květin a drobných upomínkových předmětů. Odsud je to zpět k autu zhruba tři kilometry. Únava po dlouhém cestování přes oceán je znát, takže v podvečer přejíždíme k našemu prvnímu noclehu, který se nachází na okraji města Tacoma, v nám již známém Motelu 6.

2.DEN - SOBOTA - 13.ČERVNA 2015

NA CESTĚ DO OLYMPIC NP

Ráno se budíme poměrně brzy, ale krásně vyspaní. Nejprve snídáme v místní restauraci velmi vydatnou snídani a poté už směřujeme na poloostrov Olympic Peninsula, kde se nachází známý národní park Olympic. Počasí nám přeje a je opět krásný slunečný den. Cesta do parku vede celá podél pobřeží a my tam přijíždíme chvíli po poledni. Národní park je možné rozdělit do tří částí: pobřeží Pacifiku, Olympijské hory a deštný prales mírného pásma. Pobřežní částí parku je hrbolatá písčiná pláž s pruhem přilehlého lesa o celkové délce 117 kilometrů. Některé pláže jsou písčné, jiné pokrývají skály a balvany s velkým množstvím spadlých stromů. Olympijské hory stoupají ve střední části parku a jejich hřebeny pokrývají masivní dlouhověké ledovce. Západní půlce pohoří dominuje Mount Olympus, který má nadmořskou výšku 2 428 metrů. V této oblasti spadne velké množství sněhových srážek. Naopak sušší východní části pohoří dominuje Mount Deception s nadmořskou výškou 2 374 metrů. Deštné pralesy mírného pásma pokrývají západní část národního parku. Roční úhrn srážek činí 375

cm, což je nejvyšší objem srážek na pevnině Spojených států. Nejnámějším pralesem je Hohský deštný prales. My nejprve vyrážíme do Visitors centra, kde se dozvídáme to nejzajímavější o národním parku. Začínáme vyjížděkou po silnici Hurricane Ridge Road, která nás zavede až k výhledům na nejvyšší hory parku. Nejvyšší je pohoří Olympic Mountains s vrcholem Mount Olympus. Je tu poměrně chladno, a proto se brzy vydáváme na cestu zpět. Dnes chceme ještě stihnout navštívit pláž Rialto Beach s kamennými jehlany, které se tyčí vzhůru z oceánu. Cesta parkem až na pobřeží oceánu je lemována několika jezery, z nichž největší je Lake Crescent, kde se krátce koupeme. Na pláž Rialto Beach přijíždíme okolo šesté večerní a vydáváme se podél pobřeží na krásný výlet až ke vzdáleným jehlanům. Musíme být opatrní, protože hladina oceánu se pomalu zvedá a přichází příliv. Ten rozpojuje mohutné klády na břehu a při návratu zpět může jít dokonce o život. Sledujeme velkolepou podívanou, kdy se slunce pomalu sklání k obzoru a zalévá celé pobřeží do oranžové barvy. To už se vzduch ochlazuje a smráká se. My musíme najít vhodné místo pro nocleh. Nedaleké městečko Forks se stává naším útočištěm a spíme zde v podobném motelu jako včera.

3.DEN - NEDĚLE - 14.ČERVNA 2015

VÝLET DO DEŠTNÉHO PRALESA

Po dlouhé večerní procházce podél pobřeží spíme až do devíti hodin a poté vyrážíme znovu k pobřeží. Na rozdíl od včerejšího večera vedou naše kroky do osady La Push, ale jsme zklamáni. Od Pacifiku se valí k pobřeží velmi hustá mlha a není vidět téměř na krok. Proto se vracíme směrem k městečku Forks, kde nedaleko od pobřeží míváme parkoviště plné aut. Dostává se nám informace, že na pěkné pláži s názvem Third Beach žádná mlha není. Cesta vede hustým lesem a měří v jednom směru dva kilometry. Odměnou je nám nejen příjemná lesní stezka, ale především pěkná písčiná pláž,

kde chvilku odpočíváme. Po návratu k autu přejíždíme přes Forks na jih a dále do nitra národního parku Olympic. Tam nás čekají dvě krátké procházky v opravdovém deštném pralese. Obě vedou hustými lesními porosty, kde díky vysoké vlhkosti přicházející od Pacifiku, vyrůstají nové stromy na kmenech těch dříve padlých. Větve a kmeny stromů jsou obaleny mechem, které často visí z větví v trsech a les působí jako z filmu Harryho Pottera. Kolem čtvrté hodiny odpolední se vracíme pomalu zpátky, ale z hlavní silnice vedoucí na Port Angeles odbočujeme do rekreačního střediska Sol Duc Hot Springs. Už podle názvu se jedná o termální koupele. V areálu termálních lázní jsou čtyři bazény, z toho tři mají velmi teplou vodu. Relaxujeme tři hodinky a potom pokračujeme do místa našeho dnešního noclehu, kterým je motel v Port Angeles. V přístavu sledujeme večerní západ slunce.

4.DEN - PONDĚLÍ - 15.ČERVNA 2015

Z OLYMPICU AŽ POD MOUNT RAINIER

Brzy ráno, kolem sedmé hodiny, stoupáme ještě jednou do nitra národního parku, konkrétně po silničce Hurricane Ridge, až na automobilem nejvyšší dostupné místo v národním parku. Důvod je prostý. Ranní paprsky budou zalévat nejvyšší vrcholky pohoří Olympic Mountains. A skutečně. Před půl osmou už jsme nahoře na parkovišti, kde ještě vůbec nikdo není. Naše auto dnes vystoupalo k vrcholu úplně první. Díky nádhernému počasí je vidět nejen ledovcové pohoří na straně jedné, ale také oceán na straně druhé. Vydáváme se na krátký výlet do protějšího svahu, aby byl výhled co nejkrásnější. I po návratu k autu jsme zde stále jediní, protože místní spí asi dlouho. Po krátké snídani opouštíme park a vydáváme se přes Tacomu východním směrem. Náš dnešní cíl se jmenuje národní park Mount Rainier. Název je odvozen od stratovulkánu, který měří 4 392 m.n.m. a je nejvyšší horou v pohoří Cascade Range. Vrchol je tvořen dvěma sopečnými krátery, které

mají oba v průměru 300 metrů. Mount Rainier je z většiny své plochy silně zaledněný vrchol, kde největším ledovcem je Carbon Glacier. Hora se stala oblíbeným cílem horolezců, kteří však musí zvládnout výstup po ledě. Protože se jedná o aktivní vulkán, podílí se Mount Rainier na třicítce zemětřesení ročně, ke kterým v této oblasti dochází. Naše cesta směřuje nejprve k místu s názvem Sunrise. Parkoviště se nachází v nadmořské výšce téměř 2.000 m.n.m. Svítí slunce a nám se naskýtá překrásný pohled na ledovcový vrchol. Neleníme a vyrážíme na výlet nejprve k horskému jezeru Frozen Lake a potom dále až k Borroughs Mountain, odkud je krásně vidět celý ledovcový vrchol hory. Dolů jdeme jinou cestou a to přes další horské jezírko Shadow Lake, které má úžasnou atmosféru. U auta jsme poměrně pozdě a navíc vůbec netušíme, kde přespat. Místní kemp je otevřený až od konce června. Nám tak nezbyvá, než přejet až do oblasti s názvem Paradise, odkud vedou další nádherné stezky pod Mount Rainier. Právě tady se nachází jediný otevřený kemp, který se jmenuje Cougar Rock. Přijíždíme sem už za tmy a místo k noclehu nacházíme bez problémů. Je tu krásný klid a nám se spí parádně.

5.DEN - ÚTERÝ - 16.ČERVNA 2015

PO STEZCE SKYLINE K PATĚ VULKÁNU

Ráno platíme nocleh v kempu a poté odjíždíme nejprve do osady Longmire, kde sháníme něco ke snídani. Sezóna také tady začíná až s příchodem prázdnin, proto je ráno všechno ještě zavřené. Nám nezbyvá než se vydat opět pod Mount Rainier, konkrétně k parkovišti s názvem Paradise, které je nejnavštěvovanějším místem národního parku. Je opět azurově modrá obloha. Cestou krátce stavíme u pěkného vodopádu Narada Falls a kolem deváté už jsme v Paradise. Ihned od parkoviště je nádherný pohled na masív celého stratovulkánu. Visitors Centrum otevírá až v deset, takže ještě stíháme vodopády s názvem Myrtle Falls. Od parkoviště

se stoupá po asfaltové stezce mírně vzhůru. Pěkné vodopády doplňuje pohled na vrchol hory. Za chvíli jsme zpátky a snídáme přímo ve Visitors Centru v malém bufetu. Na celodenní výlet musíme být dostatečně posilněni. Vyrážíme totiž po stezce s názvem Skyline, která vede vzhůru až k úpatí hory Mount Rainier. Cestou zastavujeme na mnoha vyhlídkách, z nichž nejkrásnější jsou Glacier Point a Panorama Point, oba ještě v první polovině stezky. V té druhé pozorujeme horolezce, jak se připravují k výstupu na vrchol. Trénují stoupání po sněhu a ledovci s plnou výbavou. Jde jim to dobře, takže pokud počasí vydrží, jistě se na vrchol úspěšně dostanou. Kolem třetí odpoledne klesáme přes Golden Gate Trail opět k parkovišti. Místní bufet už není otevřený, proto padá jasné rozhodnutí: musíme odjet do nejbližšího města doplnit zásoby jídla a také najít místo k noclehu. Nejprve nacházíme otevřený obchod v Packwoodu a o několik kilometrů dále útulný motel v obci s názvem Randle. Odtud to zítra nebude daleko pod nejznámější vulkán ve Spojených státech, který se jmenuje Mount St. Helens.

6.DEN - STŘEDA - 17.ČERVNA 2015

K VULKÁNU MOUNT ST.HELENS

Na snídani vyrážíme do typického amerického 'roadhouse', který se nachází podél hlavní silnice v městečku Randle. Se sluncem v zádech a řádně posilněni, vyrážíme k nejznámějšímu vulkánu ve Spojených Státech s názvem Mount St. Helens. Nejedná se o národní park ale National Volcanic Monument. Autem stoupáme po místy rozbité silnici zhruba čtyřicet kilometrů. Jak se blížíme k vulkánu, naskýtají se nám překrásné výhledy na samotný vulkán i jeho okolí. Význam Mount St. Helens souvisí především s její mohutnou erupcí, která nastala 17. května 1980 v 8.33 hodin ráno, zničila celé okolí a připravila o život 57 lidí. O osudech některých z nich je krátká zmínka u jednotlivých vyhlídek. Pod vulkánem, který je stále aktivní, se rozkládá krásně modré jezero s názvem

Spirit Lake. Po výbuchu stoupla jeho hladina o šedesát metrů a zaplavila tak vše, co se na jeho březích nacházelo. Právě tady zahynulo mnoho lidí, kteří se zde v daný okamžik rekreovali. V jezeře prudce stoupla teplota a vše živé bylo pohřbeno. Teprve po třech letech začala obnova a do jezera se vrátili živé organismy. Vědce překvapilo, že si příroda poradila úplně sama. My nejprve navštívíme jednotlivé vyhlídky, z nichž nejzajímavější je určitě závěrečná Windy Ridge View Point, která stoupá po dřevěných schůdkách na protější svah. Zde je nádherný výhled na vulkán i jezero Spirit Lake. Krátce po poledni nás čeká pěší výlet z vyhlídky Harmony View Point až k jezeru Spirit Lake. Stezka klesá nízkým lesem až k jezeru, na jehož hladině je spousta kmenů od stromů, které byly erupcí vytrženy i s kořeny. Mohutné klády dnes zaplňují velkou část jezerní plochy Spirit Lake. Bude trvat ještě mnoho let, než se okolní příroda vrátí do stavu před erupcí. Celý výlet je dlouhý zhruba čtyři kilometry, a tak jsme zase brzy zpátky u auta. Z parku se vracíme po alternativní a dost divoké silnici vedoucí zpět do Randle a dále pokračujeme přes White Pass až do města Yakima. Cestou je několik pěkných vyhlídkových míst na vodopády, opět vidíme i vrchol vulkánu Mount Rainier nebo jezero Rimrock Lake, kde se dokonce koupeme. Večer přijíždíme do města Yakima, večeříme a spíme v Motelu Econo Lodge na jeho okraji.

7.DEN - ČTVRTEK - 18.ČERVNA 2015

SMĚREM K NÁRODNÍMU PARKU GLACIER

Ráno poleháváme o něco déle. Víme, že nás čeká dlouhý přejezd východním směrem. Dokonce využíváme venkovního bazénu, který je pro ubytované k dispozici. Teprve po desáté hodině opouštíme město a vydáváme se na dlouhou cestu. V městečku s názvem Vantage snídáme v podobném stylu jako včera a pak už plynule pokračujeme k hranici států Washington a Idaho. Cesta není ničím zajímavá, pouze tu a tam se objeví nějaké jezero. U

jednoho z nich s názvem Clear Lake, poblíž městečka Medical Lake, chvíli odpočíváme. Stát Idaho projíždíme velmi rychle, pouze s malou zastávkou a koupáním v jezeře Coeur d'Aléne Lake. Kousek za ním už nás čeká další americký stát, který se jmenuje Montana. Ta je charakteristická kopcovitou přírodou, hustými lesy, loukami a také nejpočetnějším výskytem medvěda grizzly ve Spojených Státech. Montana je překrásná a člověk se do ní hned zamiluje. Spousta koní, rančů, ale také pohledy na majestátné řeky, to všechno vnáší klid a pohodu do duše. I když jsme původně chtěli pokračovat až do národního parku Yellowstone, na poslední chvíli měníme naše plány. Je krátce před víkendem a určitě bude lepší přijet do nejstaršího národního parku v USA až na začátku pracovního týdne. Cestou tedy odbočujeme na křižovatce v Saint Regis severním směrem a vydáváme se do národního parku Glacier. Ten se nachází na americko-kanadské hranici, na severu Montany. Pomalu se začíná smrákat a navíc musíme posunout hodinky o jednu hodinu vpřed a snížit tak časový posun mezi střední Evropou a západem USA na osm hodin. Teprve v půlnoci přijíždíme do města Kalispell, které se nachází na břehu jezera Flathead Lake, kde nocujeme v Motelu 6.

8.DEN - PÁTEK - 19.ČERVNA 2015

PROSLULÁ GOING TO THE SUN ROAD

Ráno je polojasno a dokonce to vypadá, že bude pršet. Nikam nespěcháme a chvíli se koupeme v bazénu patřícímu k motelu. Do národního parku Glacier je to zhruba padesát kilometrů. Park získal své jméno díky terénu vytvarovanému ledovci. Najdeme zde celkem šest vrcholů s nadmořskou výškou přes 3 000 m.n.m. Jsou tady nádherně kombinované husté lesy s horskými plesy, potoky a říčky s vodopády. Příroda tady nápadně připomíná alpskou scenérii obnažených ledovcových velikánů. Do parku vjíždíme přes West Glacier a nejprve směřujeme do Visitors Centra. Je nám jasné,

že si nesmíme nechat ujít proslulou horskou silnici s názvem Going To The Sun Road, která začíná u horského jezera Lake McDonald, protíná park ze západu na východ, měří v jednom směru 51 km a šplhá až do nadmořské výšky přes 2 000 m.n.m, odkud je nezapomenutelný výhled na celé Skalisté hory. Po dosažení průsmyku Logan Pass s nadmořskou výškou 2 025 m.n.m. padá silnice zase prudce dolů do údolí až k jezeru St. Mary Lake. My naši cestu začínáme právě u jezera Lake McDonald, na jehož konci absolvujeme krátký výlet k vodopádům McDonald Falls. Stezka vede lesem a všude visí upozornění na výskyt medvědů. Cestou začíná hustě pršet a dokonce chvilku i hřmí. Poprvé na letošní dovolené prší. Díky větru jsou mraky brzy rozfoukány a my pokračujeme po věhlasné silnici vzhůru. Cestou zastavujeme a obdivujeme krásy národního parku, zejména výhledy do údolí. Na vyhlídce s názvem The Loop k nám nastupuje dvojice turistů a žádá o svezení do nejvyššího průsmyku proslulé silnice s názvem Logan Pass. Samozřejmě souhlasíme. Na vrcholu je další Visitors Centrum a také možnost pěkné procházky po okolí. Je polojasno, v této nadmořské výšce i chladno a ještě dost fouká. Přesto si krátký výlet užíváme. V podvečer už nás čeká pouze cesta dolů k jezeru St. Mary Lake a také nepříjemné zastavení rangerem, který nám vytýká příliš vysokou rychlost při sjezdu. Má pravdu, ale pro dnešek se vše obejde jen s důraznou ústní domluvou a kontrolou všech dokladů. U jezera St. Mary Lake končí horská silnice Going To The Sun Road i naše dnešní cestování. Nacházíme zde kemp, ve kterém zůstáváme do rána.

9.DEN - SOBOTA - 20.ČERVNA 2015

NA RAFTU PO ŘECE FLATHEAD RIVER

Již před sedmou ranní opouštíme kemp v St. Mary Lake a odjíždíme přes městečko Babb do části parku, která se jmenuje Many Glacier. Toto místo leží na břehu jezera Swiftcurrent Lake a nabízí

překrásné výhledy na okolní ledovce. Těch v parku postupně ubývá. Vědci počítají s tím, že kolem roku 2020, díky postupnému oteplování, zmizí i ty poslední. My si užíváme krásných ranních výhledů do okolí. Návštěva Many Glacier netrvá příliš dlouho a opět se vracíme zpátky na horskou silnici Going To The Sun Road, kterou dnes pojedeme obráceným směrem. Cestou poprvé vidíme medvěda, kterých je v národním parku Glacier velké množství. Má černou barvu, ale poměrně rychle mizí v lese, takže není vůbec žádný čas na společné fotografování. To se však nedá říci o okolních scenériích, které si při cestě napříč parkem užíváme. Také dnes je počasí jasné a mraky se drží pouze u nejvyšších vrcholů. U jezera Lake McDonald nás čeká krátký okružní výlet poblíž řeky Avalanche Creek. Nemůžeme se zde dlouho zdržovat, protože v odpoledních hodinách se chystáme na rafty. Naše přání vyrazit po divoké řece se nám plní teprve u třetí outdoorové agentury, protože ty předchozí dvě buď nemají zájemce, nebo už s poslední skupinkou dnešního dne odjeli. Je nás celkem šest, takže velký gumový raft bude řádně zaplněn. Malým autobusem, který patří outdoorové agentuře, se přesouváme patnáct kilometrů proti proudu řeky Flathead River, po které pojedeme zpátky. Začátek je poměrně klidný, pořádné přejeje přicházejí až kolem čtvrtého kilometru a trvají až do konce naší říční cesty. Raft se převaluje přes přejeje a voda stříká dovnitř. Vedoucí raftu se jmenuje Jay a svoji práci odvádí výborně. My mu občas zdatně pomáháme našimi pádly, ale řeka valí tak rychle, že to není příliš potřeba. Celý sjezd absolvujeme za dvě hodinky a jsme pořádně promočení. Máme však za sebou skvělý zážitek. Hladoví se přesouváme do nedaleké pizzerie a potom už jen do blízkého motelu v městečku Hungry Horse, kde uléháme kolem desáté k noclehu. Vzpomínáme na náročný, ale vydařený den.

10.DEN - NEDĚLE - 21.ČERVNA 2015

JEZERA AVALANCHE A HIDDEN LAKES

Ráno je jako vymalované a na nebi ani mráček. Nastává čas návratu do národního parku Glacier. Dnes máme na programu dva výlety. Cestou snídáme u jezera Lake McDonald, kde se v naprosto klidné hladině zrcadlí nejvyšší vrcholky okolních kopců. O chvíli později sledujeme černého medvěda, jak na protějším břehu řeky požívá mravence a larvy. Náš první výlet začíná v místě s názvem Avalanche, odkud vyrážíme podél říčky Avalanche Creek vzhůru. Nejdeme zdaleka sami, jedná se o nejnavštěvovanější stezku v tomto národním parku. Cesta vede lesem a měří něco přes tři kilometry. Na jejím konci se nachází překrásné horské jezírko s názvem Avalanche Lake. Chvilku odpočíváme na dopoledním slunci a potom míříme stejnou stezkou zpět. Z parkoviště znovu stoupáme naším autem po věhlasné Going To The Sun Road až do Logan Passu. Místní parkoviště je dnes hodně přeplněné, proto musíme chvilku hledat volné místo na zaparkování. Nakonec jsme úspěšní a vyrážíme na druhý dnešní výlet, který vede k vyhlídce na jezero Hidden Lake. Stezka je specifická zejména tím, že vede z poloviny hlubokým sněhem. Dokonce potkáváme lyžařské nadšence, kteří jdou vzhůru v přezkáčích, ale nikde není po vleku nebo sjezdovce ani památky. Ale kdo si může říct, že v červnu lyžoval v národním parku Glacier? Trasa k vyhlídce na horské jezírko Hidden Lake měří v jednom směru dva kilometry a na jejím konci se naskýtají překrásné výhledy na křišťálově čisté jezero, okolní ledovce i horu s názvem Bearhat Mountain. Výhled je umocněný pobíhající rodinkou divokých koz po okolí. Cesta zpět je mnohem divočejší, protože po sněhu je nutné klouzat dolů, a tak jsme u auta v Logan Passu velmi rychle. Čeká nás sjezd po Going To The Sun Road znovu dolů až k vjezdu do parku. Při prudkém klesání si všímáme stojících aut v obou směrech a to je jasný signál. Medvěd je na blízku. A skutečně. Hnědý grizzly postupuje lesem kousíček od silnice, tak ho pozorujeme a fotíme. Parádní kousek. Nakonec přechází silnici a mizí v lese, který prudce klesá až dolů k řece. Tam

za ním určitě nepůjdeme. V pozdním odpoledni opouštíme park a odjíždíme směrem na Yellowstone. Krátká občerstvovací zastávka v Hungry Horse, kde jsme na dnešek nocovali. Mají zde vynikající a věhlasné pochutiny všeho druhu. Jsou vyrobené z borůvek. Ochutnáváme borůvkový koláč a potom se už přesouváme zpět do auta a definitivně opouštíme národní park Glacier i jeho okolí. Cesta se velmi dlouho vine podél velkého jezera Flathead Lake, odkud jsou zajímavé výhledy na klidnou hladinu i hory v okolí. Montana je prostě krásná. Nocleh nacházíme v motelu, v malém městečku St. Ignatius. Majitel je zpitý pod obraz, ale klíče nám nakonec vydává a my můžeme v klidu přenocovat.

11.DEN - PONDĚLÍ - 22.ČERVNA 2015

VZHŮRU DO YELLOWSTONE NP

Do národního parku Yellowstone to je ještě dost daleko a nás dnes čeká dlouhý přejezd až k západnímu vjezdu do parku, který se nachází ve městečku West Yellowstone. Ráno se zastavujeme na okraji města Missoula, kde objevujeme zajímavý a originální obchod. Mají zde vše, co souvisí s jízdou na koni, jako jsou vysoké kožené boty, džíny, trička nebo košile. Něco nakupujeme a vydáváme se dál východním směrem. Národní park Yellowstone, který je nejstarším národním parkem na světě, založeným již v roce 1872, se rozkládá ve třech amerických státech. Je to Montana, Idaho a z největší části Wyoming. Do West Yellowstone přijíždíme v podvečerních hodinách a trávíme zde dlouhou dobu v obrovském množství obchodů se suvenýry všeho druhu. Teprve s příchodem tmy začínáme hledat kemp k nocování. Většina kempů v této oblasti, stejně jako všechny uvnitř národního parku, jsou plně obsazené. Proto se vydáváme po dlouhé prašné cestě až k jezeru Hebgen Lake, kde se nachází vojenský kemp. Tady ještě volná místa jsou, takže zde nocujeme přímo na břehu jezera.

12.DEN - ÚTERÝ - 23.ČERVNA 2015

OLD FAITHFUL A OKOLÍ

Ráno je krásné počasí a my se krátce koupeme v jezeře Hebgen Lake pro ranní osvěžení. Kolem osmé hodiny opouštíme vojenský kemp a vracíme se dlouhou prašnou cestou zpět do městečka West Yellowstone, kde nás čeká snídaně v jedné z místních restaurací. Krátce po ní se přesouváme poprvé do národního parku Yellowstone, do kterého vjíždíme západním vjezdem. Rozkládá se ve třech amerických státech: Wyoming (96%), Montana (3%) a Idaho (1%). Park připomíná říši divů. Bouřící gejzíry a vřídla, pestrobarevná jezírka, mystická pára vystupující ze země, vzduch nasycený sírou, zkamenělé lesy, bezpočet křišťálových ples, řek a vodopádů, bohatá divoká fauna a unikátní flóra. Celý Yellowstone je vlastně jeden velký super vulkán, který je tvořený obrovským lávovým kotlem uprostřed zemské desky. Dnes poutá pozornost odborníků, protože zde přibližně každých 600 000 let dochází k super výbuchu a ten poslední nastal již před více než 640 000 lety. Vědci tak očekávají v geologicky blízké budoucnosti další výbuch. Celý první den trávíme v oblasti Upper Geysers Basin, kde leží také nejznámější gejzír v parku s názvem Old Faithful. Jeho erupce přicházejí pravidelně po zhruba devadesáti minutách. Při jedné erupci tryská horká voda do výše 32 – 56 metrů. Je to nádherná podívaná. Místní Visitors Centrum informuje návštěvníky o čase další erupce. V oblasti Upper Geysers Basin se pohybujeme několik hodin po dřevěných chodíčkách a obdivujeme další desítky gejzírů, fumarol a horkých jezírek, které se liší nejen velikostí, ale také zbarvením. Je to jedna z nejkrásnějších oblastí národního parku. Během dne sledujeme ještě další dvě erupce gejzíru Old Faithful. Teprve v odpoledních hodinách odjíždíme k dalším vyhlídkám, kde nás čeká nejprve oblast s názvem Midway Geysers Basin. V ní se nachází krásné, pestrobarevné a horké jezírko s názvem Grand Prismatic Spring. Také tady se vydáváme na procházku po dřevěných chodíčkách, stejně jako v poslední dnešní oblasti

s názvem Lower Geyser Basin. V podvečerních hodinách projíždíme kolem vodopádů na silniče Fountain Flat Drive, nad kterými nacházíme pěkné místo na koupání v teplé řece. Po krátkém osvěžení přejíždíme do severní oblasti národního parku, která se jmenuje Mammoth Hot Springs. Severním výjezdem opouštíme park a nocujeme v kempu nad městečkem Gardiner.

13.DEN - STŘEDA - 24.ČERVNA 2015

MAMMOTH HOT SPRINGS

Hned po ránu se vracíme severním vjezdem do národního parku. Kousek od něj se rozkládá oblast s názvem Mammoth Hot Springs. Ta je typická pestrobarevnými terasami, které vznikají působením horké vody, vyvěrající z hlubin země, která se na povrchu ochlazuje a usazuje ve formě uhličitanu vápenatého. Řasy, které žijí v místních jezírkách, mají různé zbarvení, které závisí na teplotě, ve které žijí. Výsledkem jsou zmíněné terasy, které mají hnědou, oranžovou, červenou nebo zelenou barvu. My si nejprve procházíme ty nejmohutnější, které se nacházejí ve spodní části celé oblasti, kousek od centra Mammoth Hot Springs. Teprve následně se přesouváme do horních částí travertinové hory. Tam nás čekají stezky po dřevěných chodnících. Je až neuvěřitelné sledovat hru barev v jednotlivých částech naší procházky. Trávíme zde téměř celé dopoledne. Naše další cesta vede po severní hranici parku, kde poblíž Tower-Roosevelt zastavujeme, abychom sledovali medvědice s medvídětem, jak si hrají v údolí pod silnicí. Jedná se o medvěda černého. Vše řídí ranger a my zůstáváme v bezpečné vzdálenosti. Fotíme a natáčíme. Je to pro nás v národním parku Yellowstone úplně první setkání s medvědem. Medvídě následně odchází na okraj lesa a leze na strom, kde už zůstává. My pokračujeme v naší cestě dál. V odpoledních hodinách přijíždíme do dalšího známého centra národního parku s názvem Canyon Village. Obědváme a trávíme čas prohlížením obchodů se

suvenýry. Také tady jsou všechny kempy plné, takže nám nezbyvá, než odjet nejbližším výjezdem z parku ven. Tím je severovýchodní výjezd, kam se postupně vydáváme. Cestou nás čeká mohutné údolí Lamar Valley, ale ještě předtím další dvojice medvědů. Znovu je to medvědice s medvěděttem, kteří se pohybují kousek od silnice. Tentokrát je medvědě hnědé a nebojácně pobíhá nedaleko od silnice, kde má své obdivovatele. Dospělá medvědice se pohybuje blízko a nenechává medvědě bez dohledu ani chvíli. Téměř hodinová podívaná končí přesunem obou medvědů do blízkého lesa a my můžeme směle pokračovat směrem k našemu noclehu. V údolí Lamar Valley se pohybují stáda bizonů o stovkách kusů. Některé blokují naši cestu ven z parku, proto musíme často zastavovat a být velmi opatrní. Bizon je nebezpečné zvíře. Teprve kolem desáté večerní přijíždíme do kempu poblíž městečka Cooke City. Kemp je označený jako 'hard-sided campground', což znamená, že je zde možné přespat pouze v autech, přívěsech nebo obytných vozech. Nesmí se spát ve stanu, na divoko nebo ve vozech s měkkou střechou. Tato oblast je totiž typická vysokou aktivitou medvědů, kteří se v nočních hodinách pohybují po kempu. Docela nás to děsí, protože všude visí varovné cedule a nápisy.

14.DEN - ČTVRTEK - 25.ČERVNA 2015

VODOPÁDY NA YELLOWSTONE RIVER

I když při nočním vjezdu do kempu hodně strašili, během noci žádný medvěd neobtěžoval. Brzy ráno, těsně po sedmé hodině, vyrážíme zpět do parku. Cestou míjíme opět údolí Lamar Valley. Pasou se zde znovu obrovská stáda bizonů. Jedeme velmi pomalu a pozorujeme, zda se neobjeví nějaký ten medvěd. Kousek za odbočkou u Tower-Roosevelt je dospělý medvěd s medvědicí přímo u silnice. Už je tady také ranger a ten udržuje všechny pozorovatele v rozumné vzdálenosti. Medvědi jsou stále blízko silnice, proto je po chvíli druhý ranger varovným výstřelem zahání hlouběji do

zalesněných kopců. Nevadí, něco máme natočené i nafocené. Pokračujeme až do Canyon Village, kde využíváme sprchy k ranní hygieně a poprvé pereme i sušíme prádlo. Po snídani vyrážíme po North Rim Drive k výhledům na hluboký žlutý kaňon řeky Yellowstone River. Z jednotlivých vyhlídek je nejzajímavější Brink Of Lower Falls, odkud je překrásný výhled na vodopád Lower Falls. Později se vydáváme vyhlídku Grand View, odkud můžeme pozorovat kaňon řeky na obě strany. Následuje South Rim Drive, tedy druhá strana kaňonu, s krásným výhledem na vodopád Upper Falls. Ze všeho nejzajímavější je sestup po železných schodech do hloubi kaňonu po stezce Uncle Tom's Trail. Odtud je krásný pohled na nedaleký a mohutně hřmící vodopád Lower Falls. Klesání a následné stoupaní je dost strmé a náročné. Po pozdním obědě opouštíme Canyon Village směrem na sever. Nedaleko se totiž nachází parkoviště, odkud vede pět kilometrů dlouhý výstup na nejvyšší horu národního parku, která se jmenuje Mount Washburn s nadmořskou výškou 3 122 metrů. Stoupaní po stezce až k vrcholu trvá 90 minut a není obtížné. Nahoře je pěkný výhled na celý Yellowstone. Jeden z pracovníků parku zde od jara do podzimu trvale sleduje, zda se v okolí neobjeví požár a je ve spojení s vedením parku. Dolů je sestup mnohem rychlejší a zpět na parkovišti jsme za slabou hodinku. To už se blíží osmá večerní. Stezka na Mount Washburn je známá vysokou aktivitou medvědů, ale spíše v pozdním létě. Dnes žádného nepotkáváme. Odjíždíme směrem na Fishing Bridge a dále východním směrem až k výjezdu z parku, kde nacházíme kemp k přespání. Stejně jako včera, i tady je možné přespát pouze ve vozidlech nebo přívěsech. Stany nebo divoké nocování jsou z důvodu časté návštěvy medvědů zakázány.

15.DEN - PÁTEK - 26.ČERVNA 2015

FISHING BRIDGE & WEST THUMB

Ráno je úžasně azurová obloha. Nás čeká vjezd do parku z východního směru a překrásná silnička, kterou lemují horská jezera a také hlavní a největší ledovcové jezero parku s názvem Yellowstone Lake. Cestou zastavujeme a sledujeme z panoramatických vyhlídek nádherně modré jezero. Ještě před snídaní se v něm koupeme, ale voda je hodně ledová. První krátký výlet pod názvem Pelican Creek vede pobřežním lesíkem a jsou z něj pěkné výhledy na ostrůvky, které se v jezeru Yellowstone Lake nacházejí. Půlhodinová vycházka je za námi a my projíždíme přes Fishing Bridge a dále pak pokračujeme jižním směrem podél jezera. V dalším známém středisku West Thumb vyrážíme mezi horké prameny a malé gejzíry na stezku West Thumb Geysir Basin. Vše se nachází úplně na okraji Yellowstone Lake a některé fumaroly dokonce i v samotném jezeře. Procházka po dřevěných chodničkách měří jeden kilometr. Odpoledne odpočíváme na pláži jezera Yellowstone Lake v Grant Village a občas se i koupeme. I přes vysokou nadmořskou výšku, ve které se jezero nachází (2 357 m.n.m.), je opravdu teplo a slunce hodně pálí. Lenošíme asi hodinku, abychom se kolem čtvrté odpolední přesunuli tam, kde naše putování po nejstarším národním parku světa začalo, tedy k Old Faithful. Chvilku po příjezdu gejzír právě tryská a my tuto podívanou sledujeme naposledy. Proti tmavě modré obloze je to prostě paráda. Celý okruh národním parkem je v tuto chvíli dokončený a nám nezbývá, než vyrazit jižním směrem. Těsně sousedící národní park na jihu se jmenuje Grand Teton. Do místního kempu na břehu jezera Jackson Lake přijíždíme okolo sedmé večerní. Jdeme se projít ke břehu jezera. Jeho teplota je výrazně vyšší než v případě Yellowstone Lake, takže se opět koupeme a sledujeme západ slunce nad mohutnými skalisky na druhé straně jezera. Nejvyšší vrcholky národního parku jsou hodně

podobné evropským Alpám a jsou velmi oblíbené mezi horolezci. Lehce po desáté večerní uléháme ke spánku.

16.DEN - SOBOTA - 27.ČERVNA 2015

NÁVŠTĚVA GRAND TETON NP

Dnešní ráno začíná na břehu jezera Jackson Lake, kde snídáme, abychom se za krásného počasí postupně přesouvali jižním směrem po národním parku Grand Teton. Cestou obdivujeme krásné scenérie a výhledy na pohoří Teton Range přes jezero. Náš dnešní první krátký výlet vede podél malého jezera String Lake, kde také chvíli plaveme. Voda má příjemnou teplotu a kolem jezera je spousta těch, kteří zde o víkendu odpočívají, plavou, jezdí na oblíbených kánoích nebo surfařských prknech jen tak s pádly. Všude jsou varovné cedule a dokonce uzavřené stezky kvůli velké aktivitě medvědů. My však v národním parku Grand Teton žádného nepotkáváme. Krátce po poledni přijíždíme do města Jackson Hole, které je vstupní branou do národního parku Grand Teton z jihu. Z místních mu nikdo neřekne jinak, než prostě Hole. V zimě je lyžařským střediskem, v létě pak oázou pro turisty, ale za hodně vysoký peníz. Procházíme město, obědváme v místní pizzerii, pojídáme nejlepší zmrzlinu na světě a v odpoledních hodinách odjíždíme severním směrem zpět do národního parku Grand Teton. Ve městě Hole jsme na nejvzdálenějším místě letošní dovolené od příletové i odletové destinace v Seattle. V národním parku chceme ještě projet silnici River Road, která vede po vymleté, kamenité a hodně prašné cestě podél řeky Snake River, která se klikatí celým národním parkem. Mají zde povolený vjezd jen velká vozidla s náhonem na všechna čtyři kola, ale proč to nezkusit. Jedeme velmi pomalu a cestou máme výhledy na řeku. S naším autem nemáme šanci celou River Road projet, to bychom snad tímhle tempem jeli celou noc. Proto se po několika kilometrech otáčíme a vracíme zpět na hlavní silnici. Začíná se stmívat a je potřeba najít místo na

přenocování. Krátce zastavujeme a rychle se koupeme ve stejném místě jako ráno, pouze lidí už je ve večerních hodinách úplně minimum. K noclehu nacházíme velký a perfektně vybavený kemp ve Flagg Ranch, přímo mezi národními parky Grand Teton a Yellowstone. Je sice úplně plný, ale jsou zde volné populární dřevěné boudy s názvem cabins. Jednu si na dnešní noc pronajímáme. Krásně voní dřevem a nám se v ní parádně spí.

17.DEN - NEDĚLE - 28.ČERVNA 2015

PŘES YELLOWSTONE ZPĚT NA ZÁPAD

Po ránu vyrážíme nejprve na snídani ve středisku Flagg Ranch a následně odjíždíme zpět do národního parku Yellowstone. Vyhýbáme se nedělnímu přeplněnému centru v oblasti Old Faithful a raději jedeme po východní straně parku s několika krátkými zastávkami u vodopádů a termálních jezírek. Po krátké návštěvě Canyon Village, kde malou chvíli pozorujeme dalšího černého medvěda, se přesouváme napříč národním parkem do střediska Norris Geyser Basin. V této oblasti s geotermálními jevy se nachází také nejvyšší gejzír národního parku s názvem Steamboat Geyser. Tryská do výšky až 120 metrů, ale jeho erupce jsou bohužel velmi nepravidelné a to od čtyřech dní do padesáti let. Tak to se nám tady rozhodně čekat nechce. Gejzír chvíli sledujeme, protože tryská alespoň malé množství termální vody. Celá oblast, kterou procházíme po typických dřevěných chodničkách, měří asi tři kilometry a neustále se zvětšuje. Tady geotermálních jevů postupně přibývá. V pozdním odpoledni, po nádherně stráveném týdnu v divoké přírodě a mezi neuvěřitelnými přírodními úkazy, opouštíme národní park Yellowstone západním výjezdem. Krátce se zastavujeme ještě v městečku West Yellowstone a potom už pomalu odjíždíme zpátky na pobřeží Pacifiku. Čeká nás velmi dlouhý přejezd přes státy Montana, Idaho až do Washingtonu. S přicházející nocí hledáme uspokojivé místo k přespaní, ale vůbec

se nám to nedaří. Teprve půl hodiny po půlnoci nacházíme příjemný motel na okraji velkého města Butte, kde zůstáváme pro zbytek dnešní noci. Jsme hodně unaveni.

18.DEN - PONDĚLÍ - 29.ČERVNA 2015

DLOUHÝ PŘEJEZD DO WASHINGTONU

Vstáváme spíš dopoledne, než ráno. Potřebujeme dospat včerejší pozdní příjezd do motelu. Dnes nás čeká dlouhý přejezd západním směrem z Montany přes Idaho až do Washingtonu. Cesta ubíhá velmi pomalu. Zastavujeme pouze v Missoule, která patří ještě do Montany, přejíždíme úzký cípek dalšího amerického státu s názvem Idaho a naše dnešní cesta končí až ve státě Washington. Posouváme ručičky hodinek zpět o jednu hodinu. První velké město je Spokane. Venku je po celý den velké vedro a dusno, proto hledáme vhodný motel, který bude klimatizovaný. Místní Motel 6 splňuje všechny parametry, takže v něm zůstáváme přes noc. Přijíždíme sem nezvykle brzy, a tak máme čas přebalit všechny věci a po delší době trochu uklidit v našem autě. Spát jdeme již okolo desáté.

19.DEN - ÚTERÝ - 30.ČERVNA 2015

SEVERNĚ DO NORTH CASCADES NP

Ráno se budíme docela brzy a už před osmou ranní vyrážíme na malou snídani, abychom následně pokračovali v naší zpáteční cestě na severozápad. Venku je opět pořádné vedro a my projíždíme nejprve zemědělskou oblastí, kde je možné podél silnice zakoupit jablka nebo třešně. Zastavujeme na krátkou svačinu pouze jednou, protože venku je v nízké nadmořské výšce opravdu nesnesitelně. V podhůří národního parku North Cascades, který je naším letošním posledním národním parkem, zastavujeme v malém městečku s názvem Winthrop. Připomíná staré westernovské časy

a místní budovy mají nádech kovbojské doby. Spisovatel Owen Wister sem zasadil děj svého románu s názvem Muž z Virginie. Procházíme si dobové město a obědváme při rozhovoru s místním starousedlíkem. V odpoledních hodinách se chvíli koupeme na břehu řeky Methow River v malé obci Mazama. Odtud silnice začíná prudce stoupat vzhůru až do národního parku North Cascades. Park pokrývají tři stovky ledovců a protéká tudy dravá řeka Skagit. Z jediné silnice vedoucí napříč parkem jsou překrásné výhledy. Největší dominantou jsou tři přehrad, jako zdroj pro výrobu elektrické energie pro město Seattle. Jmenují se Ross Lake, Diablo Lake a Gorge Lake. Na všechny tři přehrad jsou výhledy právě ze silnice procházející národním parkem. Zastavujeme u Visitors Centra v městečku Newhalem, kde nám ranger doporučuje výlety pro dnešní i zítřejší den. Dnes stíháme vyrazit nejprve na Lake Trail, který začíná právě nedaleko od Visitors Centra a klesá dolů k řece. Měří necelé tři kilometry a vede hlubokým lesem, proto nám horké počasí vůbec nevadí. O něco později vyrážíme ještě na druhou procházku s názvem Cedar Trail. Je to naučná stezka jedlovým hájem. Večer se vracíme do kempu, který je situovaný na břehu jezera Diablo Lake, kde zůstáváme přes noc.

20.DEN - STŘEDA - 1.ČERVENCE 2015

VÝLETNÍ DEN V NORTH CASCADES

Ráno začínáme osvěžujícím koupáním v jezeře Diablo Lake, které je velmi studené. Poté stoupáme autem po horské silnici až na parkoviště, odkud vede krátká stezka po dřevěných chodníčcích s názvem Happy Creek Trail. Vyplňujeme tak čas před otevřením obchodu s potravinami, kde chceme snídat. Stezka měří okolo jednoho kilometru a to nejzajímavější nás čeká na jejím konci. Z ničeho nic se objevuje medvěd, který hledá podél stezky potravu. Naštěstí se nás bojí víc, než my jeho a uhýbá mimo naši stezku. Chvilku ho sledujeme, ale on po chvilce mizí hluboko v lese. Jedeme

nahlásit ranní událost rangerovi do Visitors centra a potom snídáme v nedalekém obchodě. Venku je dost teplo, tak se alespoň na chvíli vydáváme lenořit ke břehu řeky, která vytéká z Diablo Lake. Po obědě nás čeká doporučená stezka vedoucí k jezerům Thornton Lakes. Nejprve stoupáme naším autem po šterkové cestě zhruba sedm kilometrů až k parkovišti, kde stojí pouze tři auta. V celém národním parku je zatím málo lidí. Stezka k prvnímu jezeru měří v jednom směru přes osm kilometrů a vede zpočátku podél řeky, aby později stoupala vzhůru. Cestou potkáváme pouze jedinou dvojici děvčat, která se od prvního jezera vrací. Alespoň nás uklidňují, že jdeme správným směrem a k prvnímu ze tří jezer to máme ještě zhruba hodinu. Konečně jsme nahoře a odměnou nám je výhled k malebnému jezeru i na okolní štíty hor. Čas kvapí a my nemůžeme dlouho posedávat. K večeru se pomalu smráká a nás čeká dalších osm kilometrů sestupu. Cestou dolů nepotkáváme vůbec nikoho a k autu přicházíme už za šera. Opouštíme národní park North Cascades, abychom odjeli na pobřeží severního Pacifiku. Dnes zůstáváme v motelu přímořského města Bellingham. Jsme unaveni po velmi náročné túře k jezeru a jdeme spát.

21.DEN - ČTVRTEK - 2.ČERVENCE 2015

POPRVÉ V KANADĚ

Ráno vyrážíme do přístavu malebného města Bellingham, kde se procházíme podél kotviště lodí. V malém parku s výhledem na oceán zůstáváme slabou hodinku, abychom následně přejeli doplnit zásoby jídla do místního supermarketu. Na hranice s Kanadou to máme zhruba třicet kilometrů a po obědě chceme přejet do Vancouveru. Zatím nevíme, zda nás přes hranice vůbec pustí. Celník nám naštěstí nedělá žádné problémy a po pár dotazech už směřujeme po kanadském území severním směrem do Vancouveru. Míle se mění v kilometry, galony v litry a Fahrenheity ve stupně Celsia. Vancouver, který se rozkládá na poloostrovech

severního Pacifiku, v jihozápadní části Britské Kolumbie, je svěží a hodně zelené město. Je třetím největším městem Kanady a čítá jako aglomerace 1,5 milionu obyvatel. Všude jsou parky a z města číší pohoda. Projíždíme centrem, abychom se s městem seznámili. Později hledáme ubytování, zamluvené už o pár dnů dříve. Nedaleko od samotného centra se nachází velký rodinný dům, kde nám je vyčleněn jeden pokoj. Zbylé prostory sdílíme s několika dalšími návštěvníky. Je to příjemné a poklidné místo, odkud se dá dobře vyrazet do centra města i okolí. Odpoledne stíháme vyrazit do Stanley Parku, který se nachází na severním cípu města. Velký park nejprve projíždíme s malými zastávkami, odkud jsou pěkné výhledy na záliv i tři pláže. Pěšky se vydáváme na malou procházku kolem Beaver Lake, která nám zabírá slabou hodinku. V pozdních večerních hodinách se vracíme do našeho ubytování, kde zůstaneme následující dvě noci.

22.DEN - PÁTEK - 3.ČERVENCE 2015

KŘÍŽEM KRÁŽEM VANCOUVEREM

Ráno vyrážíme opět do centra města. Jako většina turistů, také my začínáme naší prohlídku na světoznámé Canada Place, kde se nachází i Visitors Centrum. Odtud vyrážíme na hodinovou procházku podél pobřeží v přístavu Coal Harbour, kde je pěkný výhled na protilehlý Stanley Park. Je zde také spousta míst k odpočinku a relaxaci přímo v centru města. Kolem oběda se přesouváme na populární ulici s názvem Davie St., kde se nachází velké množství barů servírujících sushi. Odpoledne začínáme návštěvou největší tržnice ve městě, která leží na městském ostrově Granville Island. Je to první místo v centru Vancouveru, kde se za parkování neplatí. Na tržnici je mnoho lidí, což nás vede k rozhodnutí, přejet na úplný sever Vancouveru do oblasti Lynn Canyon Parku. V této části města je velké množství pěších túr pro relaxaci a volný čas. Vyrážíme na okružní stezku, která měří čtyři

kilometry. Zpočátku vede podél říčky, aby se později stočila do lesa, odkud se opět vrací k našemu výchozímu bodu. Nesmíme zapomenout, že park se po deváté večerní uzavírá, takže v závěru přidáváme do kroku, abychom z něho odjeli včas. Cestou nás žádá skupinka čtyřech studentů o svezení do centra města, tak samozřejmě neodmítneme. Máme tak první i poslední možnost popovídat si s místními o životě ve Vancouveru. O půl desáté jsme zpět v místě našeho ubytování, abychom brzy ulehli ke spánku.

23.DEN - SOBOTA - 4.ČERVENCE 2015

Z KANADY ZPÁTKY DO USA

Po ránu se loučíme s naším ubytováním, abychom se znovu přesunuli do centra Vancouveru. Nejprve snídáme v malém baru na ulici Davie St., odkud se vydáváme na ranní procházku podél pobřeží v zátoce English Bay Beach, kde skoro nikdo není. Stejně jako včera, také dnes jedeme do severní části města. Vyrážíme na krátkou procházku podél přehrady, která zásobuje město pitnou vodou. Tím nejzajímavějším je návštěva líhně lososů dole pod hrází. Také dnes je velmi teplý a slunný den, proto nemůžeme odolat návštěvě přímořské pláže ve Stanley Parku s názvem Third Beach. Platíme hodinové parkování a jdeme se koupat do Severního Pacifiku. I když je voda poměrně chladná, plavat se v ní bez problémů dá. Z plánované návštěvy Vancouveru už nám zbývá pouze staré centrum, které se nachází na ulici Water Street. Je tady spousta krámků se suvenýry, ale především vyhledávané parní hodiny Gastown Steam Clock. Pražský orloj to úplně není, ale zastavuje se tu spousta návštěvníků. V odpoledních hodinách opouštíme Vancouver a přesouváme se zpět jižním směrem do USA. Kontrola na hraničním přechodu není dlouhá a nás čeká přejezd do Seattle. Původní plánovaná návštěva nejvyšší věže města s názvem Space Needle se odkládá na neurčito, protože do Seattle přijíždíme až po setmění. Alespoň kolem věže projíždíme, abychom se vrátili

zpět na hlavní silnici vedoucí kolem letiště až do města Tacoma. Tam máme zamluvený motel. Večer se slaví Den nezávislosti, takže celou cestu vidíme a především slyšíme spoustu velkolepých ohňostrojů. Kolem jedenácté večerní uléháme k poslednímu noclehu na naší dovolené.

24.DEN - NEDĚLE - 5.ČERVENCE 2015

DLOUHÝ PŘELET DO EVROPY

Ráno je lehce nervózní, protože musíme zabalit všechny věci, abychom se vešli do letadla. Odlet je naplánovaný z letiště Sea-Tac až na druhou odpolední, takže máme poměrně dost času. Na pokoji tedy balíme všechno zpátky do kufrů a kolem jedenácté dopolední jsme na letišti, kde nejprve vracíme náš vůz zpět do půjčovny. Kvůli vyšší hmotnosti zavazadel znovu přehazujeme věci v kufrech. Co se nevejde, bereme s sebou na palubu letadla společnosti British Airways. S malým zpožděním, těsně po druhé odpolední, opouštíme západ USA a vydáváme se na devítihodinový let až do Londýna. K délce letu je třeba připočítat ještě osmihodinový časový posun, takže v Londýně na letišti Heathrow přistáváme přesně v sedm hodin ráno. Let probíhá naprosto bez problémů, jen na chvíli se objevují turbulence.

25.DEN - PONDĚLÍ - 6.ČERVENCE 2015

PO TŘECH TÝDNECH ZASE DOMA

I když ve Spojených státech je stále neděle, pro Evropu to už neplatí. V Londýně vystupujeme ze zámořského letadla po sedmé ranní, abychom zde strávili slabé tři hodinky čekáním na náš poslední let do Prahy. Příliš se nenudíme, protože musíme podstoupit velmi důkladnou kontrolu našich příručních zavazadel. Odlet z Londýna je naplánovaný na desátou dopolední místního

času a trvá dvě hodiny. K nim je potřeba přičíst ještě jednu hodinu časového posunu. V Praze přistáváme o půl hodinky dříve a hned se vydáváme k pásu pro naše zavazadla. V jednu odpoledne vyzvedáváme naše auto a odjíždíme směrem na Liberec. Přesně ve tři jsme doma, kde také končí naše letošní zámořská dovolená. Po dlouhém letu jsme hodně unaveni, takže si jdeme na chvíli zdřímnout. Zůstanou nám krásné vzpomínky na tři týdny strávené v národních parcích severozápadu USA.

ZÁKLADNÍ STATISTIKA:

POČET KILOMETRŮ: 7.123 KM

SPOTŘEBA LITRŮ BENZÍNU: 174,67 G (= 661,2 L)

PRŮMĚRNÁ SPOTŘEBA: 9,283 L / 100 KM